

آمادگی ۲۰۳۰ آینده دفاعی قاره سبز

اتحادیه اروپا در حال طراحی یک سیستم دفاعی یکپارچه و خودکفا برای مقابله با تهدیدات جهانی است

اتحادیه اروپا، در پی تحولات جهانی و افزایش چالش‌های امنیتی، به‌ویژه در مواجهه با تهدیدات روسیه و تغییرات استراتژیک در سیاست خارجی ایالات متحده، تصمیم گرفته رویکرد دفاعی خود را به‌طور بنیادین تغییر دهد. در این راستا، اتحادیه با برنامه «آمادگی ۲۰۳۰»، قصد دارد توان دفاعی خود را تقویت و به‌طور جدی به سمت استقلال نظامی حرکت کند. این برنامه نه‌تنها یک تحول راهبردی، بلکه فرصتی برای ایجاد یک مجتمع نظامی -صنعتی خودکفای سراسری در اروپاست که پیامدهای عمیقی بر امنیت، صنعت و نیروی کار قاره دارد.

صنعت دفاعی پراکنده

با وجود تولیدات متعدد و ظرفیت‌های گسترده صنعتی در اروپا، صنعت دفاعی همچنان پراکنده و تکه‌تکه است. به‌عنوان نمونه، در زمینه تولید تانک، اتحادیه اروپا حدود ۴۲۶۲ تانک در اختیار دارد که تنها اندکی کمتر از ایالات متحده است. اما در پشت این آمار، صنعتی پراکنده است که تولیدات مختلف، قطعات متعدد و زنجیره‌های تأمین جداگانه‌ای دارد. این پراکندگی، بر توانایی اروپا برای تولید یکپارچه تجهیزات نظامی با کیفیت و کارایی بالا تأثیر منفی می‌گذارد.

آلن دنو، پژوهشگر مؤسسه سلطنتی دفاع عالی در بلژیک، در این زمینه می‌گوید: «مشکل در فناوری نیست، بلکه مشکل در سطح مدیریت صنعتی است. اروپا هنوز نتوانسته انسجام لازم برای تولید یکپارچه تجهیزات نظامی را ایجاد کند.»

بالگشت به خودکفایی

سیاست‌های جدید اتحادیه اروپا به‌خصوص رضایت فرانسه را جلب کرده است؛ کشوری که همواره خواستار خودمختاری راهبردی اروپا بوده است. فرانسه با توجه به جایگاه خود در صنعت تسلیحات، تأکید دارد که محصولات نظامی تولید اروپا باید اولویت داشته باشد. در قالب سیاست جدید، شرکت‌های خارجی از دسترسی به پروژه‌های تأمین مالی شده از سوی اتحادیه اروپا، به‌ویژه پروژه‌های طبقه‌بندی‌شده، محروم خواهند شد. در این راستا، حداقل ۶۵درصد از قطعات مورد استفاده در سامانه‌های نظامی باید از داخل اروپا تأمین شود. این سیاست به‌ویژه برای کشورهای عضو اتحادیه و هم‌پیمانان اروپایی مانند اوکراین و نروژ تعیین شده است.

با گسترش هوش مصنوعی، مدل کارهای پاره‌وقت و بی‌ثبات در حال تبدیل شدن به روند غالب جهانی است

کارگران دیجیتال در دنیای ابر-گیگ

در گذشته، هنگامی که از «کار گیگ» یا «کار پروژه‌ای» صحبت می‌شد، ذهن‌ها به سمت رانندگان تاکسی اینترنتی، فریلنسرهای آنلاین یا پیک‌های غذا می‌رفت. در دهه گذشته اما، پلتفرم‌ها ساختار صنایع مختلف را دگرگون کرده‌اند. در واقع شرکت‌ها به‌جای استخدام نیروی ثابت، از پیمانکاران پروژه‌ای استفاده می‌کنند که حقوقشان بر اساس کار انجام‌شده پرداخت می‌شود، نه ساعات کاری. حالا تصور کنید این مدل کاری با هوش مصنوعی ترکیب شود؛ جایی که نیمی از وظایف روزمره‌مان را ماشین‌ها انجام می‌دهند. نتیجه این ترکیب چیزی است به نام اقتصاد «ابر-گیگ»، مرحله‌ای جدید از کار پاره‌وقت و بی‌ثبات، که در آن هر شغل به ریزوظایف خرد می‌شود و کار برای کسی است که آن را سریع‌تر و ارزان‌تر انجام دهد.

هوش مصنوعی به خوبی می‌تواند کارها را به قطعات کوچک تقسیم کند و فقط زمانی آن‌ها را به انسان بسپارد که خود از انجامشان عاجز باشد؛ مثل برچسب‌گذاری داده‌ها، بررسی کیفیت یا پاسخ به سؤالات پیچیده مشتریان. به‌جای استخدام یک کارمند تمام‌وقت خدمات مشتری با حقوق و مزایا، شرکت‌ها می‌توانند صد‌ها کار پنج‌دقیقه‌ای را بین هزاران کارگر آزاد در سراسر جهان بخش کنند. این روش برای کسب وکارها بسیار به‌صرفه است، به طوری که پرداخت فقط برای دقیقه‌های واقعی کار، بدون هزینه بیکاری، مرخصی یا بیمه است؛ به‌عبارت دیگر هیچ خدمات یا حمایتی از کارگر در این سیستم وجود ندارد.

کارگران، قربانیان بی‌وقفه

این سیستم برای کارگران به معنای کابوسی بی‌پایان از تلاش بی‌وقفه است. دیگر نمی‌توان گفت، برای فلان شرکت کار می‌کنم، بلکه باید گفت تسک‌های

جهان آینده

A T I V E N O

نکته

تانک‌ها،

راه‌حل اقتصادی آلمان

در شرایطی که اروپا آماده افزایش هزینه‌های نظامی است، شرکت‌های دفاعی آلمان به دنبال افزایش تولید خود هستند و برای این کار به صنعت خودروسازی این کشور چشم دوخته‌اند. این تحولی است که می‌تواند به احیای بزرگ‌ترین اقتصاد قاره اروپا پس از دو سال رکود کمک کند. در حالی که تولیدکنندگان تانک، رادار و تسلیحات به شدت در تلاش برای افزایش تولید خود هستند، صنعت خودروسازی آلمان به دلیل کاهش تقاضا و چالش رفتن به سمت خودروهای برقی با کاهش اشتغال و تعطیلی کارخانه‌ها دست‌وپنجه نرم می‌کند. انتقال به تولید دفاعی می‌تواند به تقویت اقتصاد آلمان کمک کند؛ اقتصادی که در مواجهه با هزینه‌های بالای انرژی، بوروکراسی سنگین و رقابت خارجی، در مقایسه با همتایان اروپایی خود در شرایط دشواری قرار دارد. مؤسسه برآورد اقتصاد جهانی (IFW) پیش‌بینی کرده که اگر کشورهای اتحادیه اروپا هزینه‌های نظامی خود را از سطح کنونی ناتو (۲درصد از تولید ناخالص داخلی) به ۳.۵ درصد افزایش دهند و بر فناوری‌های داخلی تمرکز کنند، تولید ناخالص داخلی اتحادیه اروپا می‌تواند سالانه بین ۰.۹ تا ۱.۵ درصد رشد داشته باشد. یوهانس بیندر، عضوی از این مؤسسه می‌گوید: «در درازمدت، چنین هزینه‌هایی می‌تواند بهره‌وری، انتقال فناوری و پیشرفت‌های فناورانه بزرگی به همراه داشته باشد و برای آلمان، به‌ویژه با توجه به زیرساخت صنعتی موجود، این رشد در بالاترین حد این بازه خواهد بود.» گزارش مؤسسه EY نیز نشان می‌دهد که افزایش هزینه‌های دفاعی به سه درصد از تولید ناخالص داخلی، سرمایه‌گذاری سالانه آلمان را به بیش از دو برابر رسانده و به ۲۵۵ میلیارد یورو خواهد رسید. این اقدام می‌تواند ۲۴۵ هزار شغل مستقیم و غیرمستقیم ایجاد کند و سالانه نزدیک به ۴۲ میلیارد یورو فعالیت تولیدی و خدماتی به همراه داشته باشد. طبق آخرین آمار، صنعت دفاعی آلمان در سال ۲۰۲۲ معادل ۲۸۷ هزار نفر را به کار گرفته بود، در حالی که صنعت خودروسازی در همان سال ۷۵۲ هزار نفر شاغل داشت. کریستین دوره، از شرکت Hensoldt که تولیدکننده سنسورهای امنیتی و نظامی است، بیان می‌کند: «صنعت دفاعی باید به‌عنوان یک موتور اقتصادی برای آلمان در نظر گرفته شود و در آینده نقش مهم‌تری نسبت به گذشته خواهد داشت.» این شرکت پیشاپیش تولید بردهای الکترونیکی را به پیمانکاران برون‌سپاری کرده و به گفته دوره، این روند می‌تواند به زودی شامل تولید کابل‌ها و بدنه‌ها نیز بشود. چنین حرکتی می‌تواند هر چرخه اقتصادی آلمان را از پایه به کار اندازد و در عین حال تولید تجهیزات نظامی را افزایش دهد. شرکت تأمین‌کننده قطعات خودرویی ZF Friedrichshafen اعلام کرده که با شرکت‌های دفاعی برای انتقال نیروی کار وارد مذاکره شده است. این شرکت به هم‌افزایی‌های صنعتی اشاره کرده است. شرکت Renk که تولیدکننده جعبه‌دنده‌های تانک است و تا سال ۲۰۲۰ اکثریت سهام آن در اختیار فولکس‌واگن بود، اعلام کرده که تمرکز بیشتری بر صنعت خودروسازی خواهد داشت، به‌ویژه در زمینه افزایش ظرفیت تولید. با این حال، تحلیلگران بانک دویچه هسدار داده‌اند که افزایش هزینه‌های دفاعی اتحادیه اروپا ممکن است منافع چندانی برای صنعت داخلی نداشته باشد، چراکه این صنعت در مقایسه با همتای آمریکایی خود پراکنده‌تر و غیرمتمرکز است.

مریم حسینی
مترجم

اکوسیستم دفاعی یکپارچه

در شرایطی که تنش‌های جهانی رو به افزایش است و ایالات متحده نیز به‌بازآرایی استراتژیک خود در منطقه پاسیفیک می‌اندیشد، اتحادیه اروپا تلاش می‌کند تا با برنامه آمادگی ۲۰۳۰ و ابزار مالی SAFE به‌سمت خودکفایی دفاعی حرکت کند.

البته تحقق این چشم‌انداز نیازمند انسجام صنعتی، آمادگی نیروی انسانی و سرمایه‌گذاری بلندمدت است. برای آنکه اروپا بتواند از وابستگی به قدرت‌های خارجی رهایی یابد، لازم است نه تنها در حوزه تجهیزات نظامی، بلکه در زمینه نیروی کار ماهر و بسترهای آموزشی نیز سرمایه‌گذاری کند.

اتحادیه اروپا در حال شکل دهی به یک اکوسیستم دفاعی جدید و خودمختار است که می‌تواند سرنوشت امنیتی قاره را به‌طور چشمگیری تغییر دهد. با وجود چالش‌های جدی در حوزه نیروی کار، صنعت پراکنده و مشکلات سیاسی، تحقق اهداف برنامه آمادگی ۲۰۳۰ می‌تواند نقطه عطفی در تاریخ دفاعی اروپا باشد و آن را به یک بازیگر مستقل و قدرتمند در عرصه جهانی تبدیل کند.
منبع: politico

مسعود علیپور اقدم
مترجم

را برای جایگزینی خودشان تربیت می‌کنند.

سیستم بی‌ثبات و بی‌رحم

در نظام جدید، بازندگان کسانی هستند که نمی‌توانند در این شتاب بی‌وقفه دوام بیاورند. سیستم طوری طراحی شده که افراد از یک پلتفرم به دیگری بپرند، پولی جزئی بگیرند و هیچ ثباتی نداشته باشند. خبری از بیمه، مرخصی، بازنشستگی یا حتی امکان اعتراض نیست. الگوریتم تعیین می‌کند که آیا کیفیت کار شما به اندازه کافی خوب است یا نه؛ اگر نباشد، حذف می‌شوید و هیچ کس پاسخگو نیست. در دنیای واقعی، اجاره‌خانه و قبض برق همچنان پابرجاست و کاهش درآمد دیجیتالی قادر به پرداخت آن‌ها نیست.

یک دنیای بدون مرز

بدتر از همه، این است که وضعیت یادشده مرز جغرافیایی نمی‌شناسد. اگر شرایط کاری در یک کشور خراب شود، نمی‌توان به کشور دیگری رفت، چون کار به‌معنای سنتی وجود ندارد. فقط تسک‌های پاره‌پاره از همه‌جا در دسترس است و همه برای همان چند سنت رقابت می‌کنند. تصور کنید میلیون‌ها نفر در قاره‌های مختلف، درگیر انجام وظایفی باشند که هوش مصنوعی هنوز نمی‌تواند انجام دهد؛ وظایفی که نامن، زودگذر و در بسیاری موارد استثماری‌اند.

این تصویر یادآور بحران بیکاری در یونان اوایل دهه ۲۰۱۰ است؛ زمانی که بیکاری به ۳۰ درصد رسید، جوانان مهاجرت کردند و صنایع فروپاشید. حال باید این تصویر را در ابعاد جهانی تصور کرد، با این تفاوت که دیگر جایی برای فرار وجود ندارد، چون زمین بازی همه یکی است.